

תבוא חי"ט שיחה א'

"ושמרת גו" ברכה ולא ציווי. "תשנה" מכריח שמדובר בביכורים ולא בביעור מעשרות שהוא לאחר

ג' שנים. ביכורים מודגש מדה כנגד מדה, ולכן בשכר "וענית ואמרת" "בת קול מברכתו".

ברש"י (כ"ו ט"ז): "ושמרת ועשית אותם: בת קול מברכתו הבאת ביכורים היום תשנה לשנה הבאה". הטעם שרש"י מפרש שפסוק זה הוא ברכה ולא ציווי הוא מפני שפסוק זה נאמר לאחר "השקיפה וגו'" ולפני פסוקים המדברים בשבחם של ישראל - "את הוי' האמרת וגו'" - ולכן מפרש שגם פסוק זה אינו ציווי אלא ברכה.

אך צריך להבין מדוע מפרש רש"י שמדובר בביכורים (פרשה שלפני פניו) ולא במעשר (פרשה שלפניה)? ומהיכי תיתי לפרש בפשוטו של מקרא ע"ד בת קול?

והביאור בזה: הפרשה דביעור מעשרות הוא לאחר שנה הג', וא"כ אם הכתוב אומר תשנה, ה"ז היפך הברכה, שהרי לא יביאו את המעשרות עד לאחר שנה הג'. ולכן מפרש רש"י שמדובר בביכורים. והנה, סיום פרשת מעשרות, "ארץ זבת חלב ודבש", מרמז לדבש תמרים, שמתמרים מביאים ביכורים ולא מעשר, ועפ"ז יוצא שפסוק זה - "ושמרת ועשית אותם" - שייך גם לפרשה שלפניה ממש ("דבש" שקאי על ביכורים).

והנה, בפרשת ביכורים מודגש ביותר הענין דמדה כנגד מדה. שמביאים ביכורים מפני שה' הביאנו אל הארץ, ו"הנה הבאתי" מפני ש"נתת לנו ה'". ולכן מפרש רש"י שבשכר "וענית ואמרת" זוכה ל"בת קול מברכתו" (ולא רק ברכה בתורה).

מהענינים מופלאים שבפרשתנו: בלקו"ת מבאר אדה"ז ש"ודבש היום הזה הוי'" הוא צירוף שם הוי' אחד. וזה מתאים לביאור הנ"ל ש"היום הזה" הוא המשך ל"דבש" שקאי על ביכורים. והנה, בלקו"ת מבאר ש"היום הזה" קאי על ר"ה, וזהו השייכות לביכורים כי ביכורים הוא ראשית. והצ"צ מבאר שהראשית דתרומה הוא הראשית דתורה, והראשית דביכורים הוא הראשית דנשמות ישראל שקדמו לתורה, ולכן מביאים ביכורים לפני התרומה.

ועפ"ז יובן השייכות ד"היום הזה" לר"ה, כי העבודה דר"ה הוא קב"ע שמצד עצם הנפש.